

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі—
чакаем!

БЕЗ РУЖОВЫХ АКУЛЯРАЎ

Аляксандр
КЛАСКОЎСКІ,
спецыяльна для
“Народнай Волі”Нашто нам
чорны Ленін
у жаночым
паліто?

Кожны раз, калі праходжу ў Мінску паўз Дом урада, загдаваю, як над ім лунай бел-чырвона-белы сцяг, а на фасадзе красавалася “Пагоня”. Дваццаць гадоў таму пасля сумна вядомага рэферэндуму гэтыя сімвалы прыбылі. А вось вялізны чорны помнік Леніну (у паліто, што зашліпываецца чамусьці на жаночы бок) цяперашні рэжым не краў. Наадварот, галоўны пачынальнік не аднойчы публічна абараняў Леніна і Сталіна. Нека прызнаўся: “Мне тэпаць да іх і тэпаць”.

Між тым ягоны ўкраінскі калега Пётр Парашэнка падпісаў у маі пакет законаў аб дэкамунізацыі. У прыватнасці, яны забараняюць прапаганду камуністычнага ды нацысцкага рэжымаў, іх сімвалаў. Расійскі міністр замежных спраў Сяргей Лаўроў паводле незразумелай логікі абвясціў гэту “курсам на гераізацыю нацыстаў”. Абурыліся і беларускія посткамуністы — партыя “Справядлівы свет” пад кіраўніцтвам Сяргея Калякіна.

Украінскія законы аб дэкамунізацыі мо і не ідэальныя, але ж, насуперак спекуляцыям, маюць на мэце не забарону на перакананні, а асуджэнне канкрэтных рэжымаў, што заплямілі сябе сістэмнымі злачынствамі. Звышзадача ж у тым, каб грамадства адраклася нарэшце ад таталітарнай матрыцы, бо яна не дае развіцця, трымае нацыю ў заганным коле.

Рана ці позна гэтае ж пытанне стане рубам і перад беларусамі.

Можна пачуць: а чым вам замяняюць тыя помнікі, шылдачкі з назвамі вуліц у гонар бальшавіцкіх дзеячаў? Ну, па-першае, гэта відэавочная анамалія, калі дзясяткіма ўвекавечаны імёны функцыянераў савецкай імперыі, але ў сталіцы няма, напрыклад, вуліцы Васіля Быкава. Трэба кардынальна пераглядаць гэты пантэон на карысць свайго, беларускага.

Па-другое, і гэта найважней, спадчына камуністычнага ладу не дасць Беларусі па-сапраўднаму рэфармавацца, стаць цывілізаваным еўрапейскай краінай. Без разрыву з бальшавіцкім духам (і ў эканоміцы, і ў культуры, і ў мысленні) мы так і будзем жыць, як жыву народ за Сталіным: адгароджаны ад свету, безабаронны перад сваювольствам дзяржаў.

У 1930-м, калі ішла гвалтоўная калектывізацыя, мой прадзеда Вацлаў быў асуджаны “тройкай” за “бандытызм” ды “антысавецкую агітацыю” толькі праз тое, што на вясковым сходзе сказаў, я думаю: нічога людскага з вашых калгасоў не атрымаецца. За адну фразу трапіў у ГУЛАГ, быў разбілітаваны толькі ў 1960 годзе.

Між тым знаходзяцца абаронцы сталіншчыны (у тым ліку маладыя, сабраныя пад шылды нібыта незалежных даследчых суполак), якія закідаюць мне ў фэйсбуку: маўляў, няма чаго “пераносіць асабістую псіхатраўму” (прыдумалі ж фармулёўкаў) на ўвесь савецкі лад. Даводзяць, што і лічбы рэпрэсій, калі іх размазаць на ўсе гады сталінізму, не такія ўжо і жаклівыя.

Я хоць і гуманіст, але думаю: што б вы заспявалі, смаркачы, калі б трапілі хоць на суткі ў сутарэнні НКВД, дзе невінаватых, пахаракаўшы крывёю, падпісвалі прызнанні, што яны ворагі народа. За адну толькі ноч з 29 на 30 кастрычніка 1937 года ў мінскай “амерыканцы” былі расстрэляны больш за сто беларускіх інтэлектуалаў, у тым ліку 22 пісьменнікі. А колькі тысяч расстрэляных чарапоў у курапацкіх магілах? Нават паводле афіцыйных звестак, у БССР было рэпрэсавана агулам 600 тысяч чалавек. Вам мала?

Гэта псіхатраўма не мая асабістая, а ўсёй нацыі. Праз памяць аб вялікай крыві і сёння народ маўчыць, трымае здзекі — ад дэкрэтаў “пра рэбства” ў дрэвапрацоўцы, “пра дармаедаў” да выважвання кішэню праз гіперінфляцыю і дэвальвацыі. Таму і хочучь нават, каб дух дзяржаўнага гвалту, сталіншчыны не знікаў. Нават цэлую “Лінію Сталіна” збудавалі, куды школьнікаў возяць.

Я ж туды ні нагой, і не таму, што абьякавы да той ваіны. Мой дзед Іосіф, кулямётчык-чырвоармеец, загінуў у 1944-м ва Усходняй Прусіі. Там сталінскія палкаводцы паклалі багата беларускіх сялян, мабілізаваных пасля акупацыі. Кідалі ў самае пекла без належнай падрыхтоўкі, як след не ўзброеныя: маўляў, хай расплачваюцца за тое, што сядзелі тры гады пад немцам. Нібыта тыя былі вінаватыя, што праз бяздарнасць бальшавіцкіх стратэгаў Гітлер за лічаныя дні захапіў палову Беларусі.

Сёння людзей не расстрэльваюць, але паводле мыслення кіроўнага вярхоўка бальшавіцкая: дзяржава — усё, чалавек — вінік. Дзеля захавання ўлады нават робяць стаўку на рэпрэсіі, знішчаюць палітычную альтэрнатыву, абвешваюць крытыкаў рэжыму ворагамі народа.

Беларускаму кіраўніцтву савецкі ідэалагічны хлам дапамагае трымаць насельніцтва ў цуглях. Але чаму сярод простага людю няма прыхільнікаў “светлай мінушчынны”? Мяркую, найперш праз патэрналізм, страх перад рынкам і свабодай выбару, праз спадзеў, што строгі справядлівы “бацька” пакарае кепскіх чыноўнікаў ды кожнаму маленькаму чалавеку адрэжа смачную лусту. Але ж развіццё вочы: сацыяльнай дзяржавы фактычна даўно няма — каб атрымаць дыплом, нармальнае лянчэнне і г.д., трэба аддаць шалёныя грошы.

Пры гэтым мяне не захапляе, калі на той самы Украіне стыхійна крышаць помнікі камуністычнай эпохі. Гэта не толькі вандалізм, але і тое самае бальшавіцкае мысленне: такім жа чынам камуністы некалі скідавалі званы са званіц. Між тым ёсць цывілізаваны варыянт Літвы, дзе артефакты камуністычнай эпохі звезлі ў парк-музей Грутас.

Помнікі скалупіліся няцяжка, але прагрэсу не будзе, пакуль людзі не выціснуць бальшавізм з уласных мозгоў. А калі казаць пра Беларусь, то найперш належыць змяніць уладу, для якой Ленін і Сталін, натхняльнікі тэрору супраць уласнага народа, — узор кіраўнікоў.

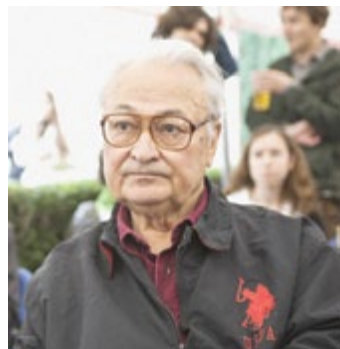
СЁННЯ

Пагаворым на хіндзі

Сёння пачынаецца
візіт у Беларусь прэзідэнта
Індыі Пранаба Букерджы.
Аляксандр Лукашэнка
сустрэнецца з калегам З
чэрвеня.

Перамовы прэзідэнтаў
пройдуць як у вузкім, так і ў
пашыраным колах. Дарэчы,
Індыя была адной з першых
дзяржаў, якая прызнала
незалежную Беларусь і
ўсталявала з нашай краінай
дыпламатычныя адносіны.

ПАМЯЦЬ

Ёсць
незаменныя
людзі

Мінуў год з дня смерці
паэта, грамадскага, культурнага
і дзяржаўнага дзеяча **Генадзя
Мікалаевіча Бурайкіна**.
І накілі ўспаміны пра гэтага
Чалавека з вялікай літары.

— Я ўсёпаглынальна і
назаўжды паверыў Настаўніку,
якім лічыў і лічу майго былога
кіраўніка, яшчэ ў 1986 годзе, —
успамінае журналіст Уладзімір
Міхарскі. — Набліжалася 19-я
партканферэнцыя. Сярод
іншага на ёй чакалася і звачанне
распачаткай “перабудовы”.
Напярэдадні на тагачаснай
радыёстанцыі “Беларуская
маладзёжная” я зладзіў “круглы
стол”, у якім упершыню ўзялі ўдзел
лідары “Талагі”, будучыя апазыцыі
і нават інструктар Мінскага абкама
КПБ. Імёны іх сёння вядомыя
ўсім — не буду пералічваць.
Упершыню ж былі ўзнаты

пытанні аб скасаванні “кіруючай
і накіроўваючай” ролі КПСС,
дэмакратызацыі, галаснасці ды
дзяржаўнасці (нахабства якое!)
беларускай мовы. У эфіры, каб
умяціцца ў “фармат”, усё мусіла
прайсці цягам двух дзён запар.
І калі прагучала першая частка,
пачаўся вярхал у вярхах КПБ, дзе
праграма “злачынца” была надрукаваная, казалі, у 100 асобнікаў.
Галоўны рэдактар Жанна Літвіна
сядзела зблелая паміж выклікамі
“на дыван”. Можна ўявіць, што і
я казалі тагачаснаму кіраўніку
Дзяржтэлерадыё Бурайкіну. Але
тады яшчэ не навулічы пра-
ста і нахабна здымаць заўяленне
праграмы з эфіру. І непапулярнае
рашэнне ўсклалі на Генадзя
Мікалаевіча. Я прарваўся да яго і
па-юнацку палка даводзіў мудраму
беларусу, што гэта можа
быць першай і апошняй спробай

публічна выказацца маладзёжнаму
нацыянальнаму руху, які толькі
нараджаецца. Што праз якія дні
і можа зноў наступіць сталіншчына
і “пытанні” ўжо ніколі не
ўздзімацца. Краем вока бачыў,
як пашыраюцца зрэзкі суразмоўцы.
Праграма выйшла ў эфір...

Усё ж такі ёсць незаменныя
людзі!!!

ТЫМ ЧАСАМ

Сёння, 2 чэрвеня, у Мінску ў галерэі “У” адбудзецца
прэзентацыя аўдыёкнігі “Голас
паэта”: цягам трох гадзін
Генадзь Бурайкін чытае амаль
100 сваіх вершаў. На вечарыне
памяць выступяць ягоныя сябры, блізкія і аматары
творчасці.

КОНКУРС

Малайцы!!!

Каця Кавальская і Ваня Гудкоўскі,
якія выхоўваюцца ў дзіцячых дамах
сямейнага тыпу, паспяхова прадставілі
Беларусь на XXIII Міжнародным
конкурсе талентаў і прыгожасці Little
miss world-2015/Little mister world-2015
у Турцыі.

Конкурс праходзіў у турэцкім горадзе
Бодрум. Іван Гудкоўскі атрымаў
тытул Little Mister World-2015, а таксама
стаў пераможцам у асноўнай намінацыі
конкурсу Best of the best. Кацярына
Кавальская перамагла ў намінацыі
«Фотамадэль свету – 2015» у сваёй
узроставай катэгорыі (16–18 гадоў).

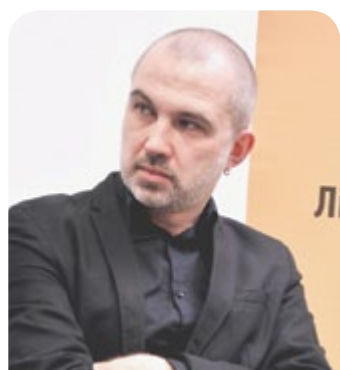
ВІНШУЕМ!

Антон Рудак.

Людміла Рублеўская.

Альгерд Бахарэвіч.

Вольга Гапеева.

Беларускі ПЭН-цэнтр абвясціў лаўрэатаў
прэміі «Кніга года-2015».

Прэмія прысуджалася ў
трох катэгорыях. Сярод про-
зы перамагла кніга Альгерда
Бахарэвіча «Дзеці Аліндаркі».
Найлепшая кніга пазізіі —
«Верхні горад» Антона Рудака. У
намінацыі «Дзіцячая літаратура»

пераможцамі сталі Вольга
Гапеева з кнігай «Сумыны
суп» і Людміла Рублеўская
з «Авантурамі студыёзуса
Вывіча».

Найлепшая кнігі года
абіраюць самі пісьменнікі, творы

якіх былі апублікаваны летась.
Кніга павінна быць выдадзена ў
мінулым годзе ды мусіць быць
напісана беларусам ці ў Беларусі
на любой мове, якой карыстаюцца
беларусы.

Увядзенне гэтай прэміі супра-

ваджалася скандалам, паколькі
ў прэс-рэлізе ПЭН-цэнтра ялася
гаворка пра «дыскрымінацыю
рускамовных аўтараў» у Беларусі.
Пазней старшыня ПЭН-цэнтра
напрасіў прабачэння за гэтую
спрэчную фармулёўку.

ГРОШЫ

Што зменіць новая
валютная палітыка?

З учарашняга дня курсы валют вызначаліся на біржы па-новаму.

Таргі замежнымі валютамі
на Беларускай валютна-фонда-
вай біржы з 1 чэрвеня перайшлі
ў рэжым бесперапыннага двайно-
га аўкцыёну.

Раней біржавыя таргі ў
Беларусі праводзіліся ў рэжыме
фіксінгу, пры якім усе здзелкі
па адной замежнай валюце
ажыццяўляюцца па адным і тым
жа курсе.

У ходзе таргоў у рэжыме
бесперапыннага двайнога
аўкцыёну курсы заклучаных
здзелак могуць адрознівацца.

Сфарміраваны паводле
вынікаў таргоў сярэдняўзва-
жаны курс па доларах ЗША,
ёўра і расійскіх рублях
будзе выкарыстоўвацца
Нацыянальным банкам у якасці
афіцыйнага курса беларуска-
га рубля да гэтых валют з дня,
наступнага за днём правядзен-
ня таргоў.

З улікам працягласці ганд-
лёвай сесіі з 11.00 да 12.25
(з улікам перыяду закрыцця)
афіцыйныя курсы на сайце
рэгулятара будуць публікавацца
каля 13.00.

У сувязі з увядзеннем рэжы-
му бесперапыннага двайнога

аўкцыёну з улікам асаблівасцяў
яго функцыянавання з 1 чэр-
веня на біржавым валютным
рынку будуць здзяйсняцца
толькі здзелкі куплі, прода-
жу замежнай валюты банкам і
нябанкаўскімі крэдытна-
фінансавымі арганізацыямі
ад свайго імя і за свой кошт,
а таксама ад свайго імя і па
даручэнні кліентаў пры аба-
вязковым продажы замежнай
валюты.

На думку кіраўніка Нацбанка
Беларусі **Паўла Калаўра**, новая
валютная палітыка будзе больш
празрыстай і гуткай.

— У гэтым новаўвядзенні
ёсць як плюсы, так і мінусы,
— адзначае старшы аналітык
кампаніі «Алпыры» **Вадзім
Іосуб**. — Плюс у тым, што беспера-
пынны двайны аўкцыён — гэта
на самай справе максімальна
рыначны і празрысты спосаб
курсаўтварэння. Стандартны
спосаб біржавога гандлю і
валюты і акцыямі. Адным сло-
вам — крок наперад. Але пры
гэтым тут маецца і свая лжка
дзёгцю. Справа ў тым, што
ўся празрыстасць даступна
ўдзельнікам рынку, а ў нашых

рэаліях — толькі банкам. Мінус
у тым, што адбылася значная
сегментцыя рынку.

— Ці паўплывае новая
валютная палітыка на курсы
валют?

— Непасрэдна на курсы
валют ніяк не паўплывае, таму
нельга сказаць, што гэта пры-
вядзе да ўмацавання бела-
рускага рубля ці наадварот.
Але ў выніку можа адбыцца
рост валацільнасці, а таксама
для насельніцтва павялічыцца
рознiца паміж курсамі куплі і
продажу валют. Зрэшты, мяр-
кую, што гэта будзе часовая
з'ява.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

P.S. Учора падчас
таргоў на біржы
беларускі рубель
умацаваўся да ўсіх
асноўных валют. Курс
долара знізіўся на
75 рублёў да 14.815
беларускіх рублёў.
Ёўра абваліўся на 145
рублёў да 16.154.
Курс расійскага рубля
знізіўся на 1,75 рубля да
278,75.

ПОДРОБНОСТИ

В Минске решила судьба самого
дорогого белорусского конфиската

ТД «Восточный» огласил
результат торгов, на которых
продавался самый дорогой в
истории белорусского конфис-
ката автомобиль Rolls-Royce Wraith.
Wraith с двигателем объемом
6,6 л ушел за стартовую цену
плюс стоимость одного шага
(5%) — 3.471.878.550 рублей, что
примерно равно 234 тысячам
долларов.

Торги заняли около четырех
минут, но как они проходили

— тайна. Руководство торгово-
го дома не разрешило журна-
листам присутствовать и тем
более фотографировать про-
цесс. Таким образом, личность
покупателя тоже осталась неиз-
вестной.

Есть в этой истории и дру-
гие подозрительные моменты.
Причиной конфискации стало
занижение стоимости автомо-
биля. Перегонщик указал, что
машина стоит 245 тысяч дол-

ларов, однако на таможене были
уверены, что настоящая стои-
мость — 470 тысяч. Это, впрочем,
не помешало продать машину
всего за 234 тысячи.

Не удивительно, что покуп-
тель на авто нашелся так быстро,
ведь, к примеру, московский
дилер Rolls-Royce предлагает
почти такой же автомобиль Rolls-
Royce Wraith с пробегом в 35 км
примерно за 369 тысяч долларов,
а это почти на треть дороже.

НАДВОР'Е

Першы тыдзень лета...

Першы тыдзень чэрвеня
будзе па-сапраўднаму летнім.
Дажджы і наваліны чакаюць
нашым.

Як распавёў начальнік
службы гідраметэаралагічных
прагнозаў Рэспубліканскага
цэнтра па гідраметэаралогіі,
кантролі радыёактыўнага
забруджвання і маніторынгу
навакольнага асяроддзя

Дзмітрый Рабаў, умовы
надвор'я будзе вызначаць поле
павышанага атмасфернага
ціску, на фоне якога будзе
праходзіць малаактыўны
атмасферны фронт.

У аўторак, 2 чэрвеня, будзе
пераважна без ападкаў, толькі
раніцай і днём па захадзе
краіны кароткачасовыя дажджы,
у асобных раёнах наваліныцы.
Тэмпература паветра
мінімальная ноччу +9...+15°C,
максімальная днём +22...+27°C,
па поўдні да +29°C.

У сераду месцамі каротка-
часовыя дажджы, наваліныцы,
днём пры навалінах узмац-
ненне ветру парывамі да 15–18
м/с. Тэмпература паветра
мінімальная ноччу ад +10°C
па паўночным захадзе, да
максімальнай днём +23...+30°C,
па паўночным захадзе

+20...+22°C.

У другой палове тыдня
ўладу над надвор'ем возьме
антыцыклон, сфарміраваны ў
свежай паветранай масе.

У чацвер 4 чэрвеня ноч-
чу і раніцай у асобных раёнах
магчымы невялікія каротка-
часовыя дажджы, днём пера-
важна без ападкаў. У дзённыя
гадзіны месцамі па поўначы
ўзмацненне ветру парывамі да
15–18 м/с. Тэмпература паве-
тра мінімальная ноччу ад +10°C
па паўночным захадзе, да
максімальнай днём +16...+23°C.

SOS!

Беларусь — 157-я
ў рэйтынгу свабоды слова
са 188 краін

Міжнародная арганізацыя «Рэпартэры без межаў» склала рэйтынг
свабоды слова ў краінах паводле вынікаў 2014 года. У яго ўвайшлі 188
краін. Беларусь у гэтым рэйтынгу апынулася 157-й. На адну пазіцыю
вышэй за нашу дзяржаву — Ірак, следам за Беларуссю — Егіпет.

З нашых найбліжэйшых суседзяў Польшча — на 18-м месцы, Латвія
— на 28-м, Літва — на 31-м, Украіна — на 129-м, Расія — на 152-м.

Пяцёрку лідараў у галіне свабоды слова займаюць Фінляндыя,
Нарвегія, Данія, Нідэрланды і Швецыя.

ПРЯМАЯ ЛИНИЯ

Сбросить
тяжесть с ног

Медики подсчитали: каждый
второй взрослый житель плане-
ты страдает от варикозного рас-
ширения вен, а каждый третий
— от ощущения тяжести в ногах.

Что делать, если
постоянно отекают
и гудят ноги?

Почему на ногах
появляются синяки?
Как справиться
с варикозом?

Можно ли вылечить
варикоз без операции?
Что делать, если на
ногах появилась
сосудистая сеточка?

Как правильно
подобрать
компрессионное белье?

На эти и другие вопросы на
«Прямой линии» ответит хирург

первой категории, заведую-
ющий операционным отделением
медицинского центра «ЛОДЭ»
Владимир Павленко.

Звоните 9 июня с 17.30 до
19.00 по телефону 328-68-41.
Присылайте свои вопросы
заранее по электронной почте
vnp@lineinfo@gmail.com с помет-
кой «Прямая линия».

ЛИЧНОСТЬ

Александр КАРШАКЕВИЧ:

«Я – патриот»

О спорте и патриотизме спортсменов, книгах и интернете, о гандболе и хоккее корреспондент «Народной Воли» беседует с легендарным белорусским гандболистом Александром КАРШАКЕВИЧЕМ.

— Когда в школе, где я учился, появилась гандбольная секция, родители были не против, — вспоминает Александр Владимирович. — Правда, в седьмом классе меня затащили на тренировки. Мама тогда сделала хитрый ход. Сказала мне: «К тебе приходил тренер, просил прийти в зал». Прихожу и узнаю, что никто к моим родителям не приходил. Это был обман во благо. Мать видела, что я пошел не туда и, как говорят, направила на путь истинный.

— «Затянула улица» — это как?

— Мне хотелось не в спортивный зал, а погулять, где-то подурничать. Хотя в то время не было ни ночных клубов, ни других «прелестей жизни», которые сейчас доступны молодежи.

— Для семейного бюджета не накладно было ваше увлечение гандболом?

— Спортивные кеды, трусы, майка — это, думаю, не накладно. Хотя сейчас, если ребенок, например, решил хоккеем заниматься, родителям приходится раскошелиться.

— Ремнем вас воспитывали или словом?

— Нет, ремнем меня не воспитывали. Я считался послушным мальчиком, хотя с улицы домой затащить было невозможно. Футбол, догонялки, классики — все это я любил. А в 1977-м и вовсе оторвался от родителей, когда перешел жить в общежитие к ребятам. Тем более что старший брат женился, в двухкомнатной квартире-хрущевке можно было жить, но не хотел никого стеснять.

— У вас с самого начала все получалось в гандболе?

— Что-то получалось. К стати в секцию из школы пришло около 30 человек, а на выходе осталось я один. Кому-то не понравилось, кто-то пошел другим путем... Меня все устраивало.

— Наблюдая за вашей резвостью на площадке, можно предположить, что вы в детстве были очень шустры.

— Мама мне иногда говорила: «Я не понимаю, Саша, как ты высиживаешь 45 минут на уроке!» Я на самом деле был очень подвижный и на месте никогда не сидел.

— Это правда, что вас Михаил Мустыгин и Эдуард Малофеев пригласили играть в футбол?

— У Михаила Михайловича я год тренировался, когда учился в 3-м классе, а с Эдуардом Васильевичем другая история произошла. Раньше гандболисты и футболисты проводили сборы вместе — в «Стайках». Естественно, общались, дружили... И как-то на тренировки мы играли в футбол. Пришел Малофеев, посидел, посмотрел, а потом и говорит мне: «Слушай, переходи к нам в команду, а то некому голы забивать». А я к тому времени уже был чемпионом мира и серебрянным призером Олимпийских игр, поэтому просто отшутился. Поздно, мол, уже...

— Первые серьезные деньги когда начали зарабатывать?

— В 1979 году, когда выиграли молодежный чемпионат мира. Каждый получил от Госкомспорта по 800 рублей — по тем временам это были большие деньги. К стати, часть той премии я отдал родителям.

— Первый громкий успех?

— Думаю, победа в составе сборной СССР на Олимпиаде в Сеуле-1988, хотя до этого СКА завоевывал Кубок европейской чемпионаты. Праздник был еще тот! В финале играли с румын-

ской «Стеяу», в выездном первом матче проиграла шесть мячей. А после домашней встречи в итоге выиграли 14 мячей. Радость была неописуемая!

— Начальство как-то настраивало команду на матчи?

— Конечно: «Вперед, за Родину!». А однажды после проигрыша львовскому СКА начальник клуба Кудрявцев на собрании привел нам пример с мужественным хоккеистом Фетисовым, «которому глаза выбили, так он его вставил обратно и снова в бой». Но вы знаете, игрок всегда сам создает себе настрой. Я считаю, что ни один психолог и ни один тренер не может настроить спортсмена на какую-то игру. У нас кто-то спал перед матчем, кто-то бодрствовал. Я, например, перед ответственной игрой никогда не спал. Лучше уж телевизор посмотреть или книжку почитать. Мог просто прокуривать будущий матч в голове.

— Проклепоно в футболе называли талантом от Бога. О себе такое можете сказать?

— Лучше, конечно, чтобы мне оценки другие давали. Может быть, у меня многое получалось, но за этим всегда стояли труд и старание. Когда я увидел, как кто-то из игроков делает подкрутку, постарался этот прием модернизировать. Оставался на 10-15 минут после тренировки и «шлифовал» бросок. Сегодня же, наверное, просто нереально заставить игроков остаться и на пять минут после занятий, чтобы поработали индивидуально. Они закончили тренировку, вышли из зала и — телефон в руки.

— То, что вы показывали на площадке, на самом деле было чем-то из области фантастики. Невероятные подкрутки, «парашюты»!

— Раньше у нас тренировки проходили в старом баскетбольном зале, и как-то получилось, что Игорь Кашкан был разыгрывающим игроком. Он бросил мяч в зону, я его поймал в воздухе, забросил... Спартак Петрович Минович подказал какие-то детали исполнения. Так этот

ков мы выиграли у бухарестского «Динамо». Через неделю после победы. Когда переезжали в новое жилье, сыну был всего годик, так что квартира пришла очень кстати.

— Некоторые футболисты из «звездного» минского «Динамо» образца 1982 года могли и сыграть на славу, и отдохнуть за «рюмкой чая». У вас в команде такое практиковалось?

— Мы тоже могли собраться после победы и выпить шампанского, но в этом плане всегда знали место и время. Не было такого, что сегодня кто-то выпил, а завтра тренируется.

— Александр Владимирович, а как вы восприняли развал Союза?

— В то время я уже работал в Германии, так что новости узнавал из телевизора. Но сейчас мне трудно сказать, хорошо это на тот момент для страны было или плохо... Хотя спортсменам после развала СССР стало проще уехать на работу за границу.

— Как-то вы сказали: «Главное счастье пришло ко мне гораздо позже спортивных славы. Психологически тяжелый отрезок был с 1993-го по 1995 год. Но это никак не связано с угасанием внимания к моей персоне. Просто на какое-то время остался один. У меня не стало ни спорта, ни семьи». Что это был за период?

— Когда вернулся из Германии, работы для меня не нашлось. С женой развелся. Сложные времена, когда два года живешь один, когда нет поддержки. Но в 1995 году после одного из гандбольных матчей меня пригласили на совместный ужин команд в гостиницу «Юбилейная». Один из ветеранов белорусского гандбола Виктор Владимирович Карпенко тогда и сказал Спартaku Петровичу Миновичу: «Каршакевич, возьмешь тренером?» Тот говорит: «Пускай приходит». Так я снова оказался в родном СКА. Но два года оказались в некотором смысле потерянными, когда был не нужен никому. И это не чья-то вина — моя личная.

— Чем вы занимались все эти два года?

— Абсолютно ничем. Какие-то денежные запасы, заработанные в Германии, еще были, так что больших проблем с финансами не испытывал. На жизнь хватало. Вечером бывал на соревнованиях. К кому-то в гости ходил, кого-то приглашал... Одним словом, шалтай-болтай.

— А почему в Германии не остались?

— У клуба появились проблемы — руководство сменилось, команда обанкротилась и распалась. Хотя коллектив там был дружный, я успел за команду и

ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Александр КАРШАКЕВИЧ родился 6 апреля 1959 года. Олимпийский чемпион Сеула-1988, серебряный медалист московских Игр-1980, чемпион мира-1982, серебряный призер мирового первенства-1990, в составе минского СКА — шестикратный чемпион СССР, трехкратный победитель Кубка европейских чемпионов, двукратный обладатель Кубка кубков. Сейчас работает тренером в минском гандбольном клубе СКА.

поиграть, и тренером поработать. Но после того, как пошла катанася с деньгами, пришлось уезжать.

— Других вариантов трудоустройства за границей не было?

— Знаете, я все же человек домашний. Думаю, при желании можно было найти какие-то варианты, но я к этому особо и не стремился.

— Вы — патриот...

— Можно сказать и так.

— Еще одна ваша цитата из прежних интервью: «Для меня, например, всегда был важен фактор того, что мы играли за Родину. У нас и огромных зарплат никогда не было».

— Это не пафосные слова. Когда мы выходили на площадку, то сражались от начала и до конца с любой командой. Это самая настоящая правда! Да, зарплата была маленькая, но тогда у всех такие были. Если у тебя 140 рублей, то и у остальных. Может быть, плюс-минус 20 рублей разбежки. Так что мы не за деньги сражались — это точно.

— У сегодняшних спортсменов, на ваш взгляд, есть чувство патриотизма?

— Есть, наверное. Все же хотят выиграть, стараются... Другое дело, что иногда смотришь в глаза некоторым игрокам и понимаешь, что человек пришел просто отбить номер. Имею в виду, что нет в глазах искорки, желания выиграть, какое было у нас. Есть такие уникалы.

— Сейчас спортивная молодежь побогаче живет, чем вы в свое время...

— Я всегда говорю так: «Играй и уезжай за границу зарабатывать деньги, если заметишь твой талант и предложи хороший контракт». Никто никого на веревке не держит. Но опять-таки — для этого нужен профессионализм и мастерство.

— А есть такие спортсмены, для которых деньги на первом месте?

— Безусловно, есть. Не только в нашем клубе и не только в гандболе. Но здесь две стороны. Если это мастер, то и такой спортсмен чего-то достигнет. А если разгильдяй... Тут, как говорится, без комментариев.

— Ваш сын Максим гандболом уже не занимается?

— Давно не занимается.

— Почему он не достиг того, чего достиг его отец?

— Потому что тоже разгильдяй. Слушал не меня, а других людей, которые что-то ему обещали и рассказывали. Придумывал себе травмы... А может, и не придумывал, но не захотел работать где-то через боль и уклады, как это у нас было. Не захотел. Видно было по его тренировкам, что он не хочет достигать чего-то.

— Именитый отец не мог повлиять на сына?

— На него очень сложно было влиять — он сам себе на уме.

— Чем Максим сейчас занимается?

— В свое время женился на

волейболистке из Могилева, они переехали в Улан-Удэ. Супруга сына выступала за местный клуб, Максим работал методистом в спортивном зале.

— Как сложилась ваша семейная жизнь?

— На сегодняшний день у меня в этом плане все прекрасно — замечательная жена, дочь, внук. Семейным положением я очень доволен.

— Нравится, когда вас называют легендой белорусского гандбола?

— Приятно.

— О чем-то жалеете?

— Наверное, жалею, что в финале московской Олимпиады в 1980 году в матче сборных СССР и ГДР не сумел забросить на последней секунде Виланду Шмидту, и наша команда завоевала всего лишь «серебро».

— Хотя, с другой стороны, если для меня тот промах стал дополнительным стимулом, чтобы идти дальше к олимпийским медалям.

— Чем сейчас увлекаетесь в свободное от гандбола время?

— Люблю на природу с женой выехать, часто в театры ходим. Когда чемпионат мира по хоккею проходил в Минске, побывали на «Минск-Арене».

— У белорусского гандбола всегда было больше и популярности среди болельщиков, и заслуг, но сегодня в фаворе оказался хоккей. Не обидно?

— Видимо, кому-то выгоднее брать по десять легионеров, отдавая свои деньги чужим людям. Не в моих правилах кого-то осуждать, но одно знаю точно: растить своих игроков и дешевле, и лучше. И, когда зарубежным игрокам дают белорусские паспорта, я думаю: а где тогда наши вратари и хоккеисты? Сидят на лавке или на трибуне? Но каждый достигает цели так, как считает нужным.

— Чему отдаете предпочтение — книге или интернету?

— Книге, безусловно, а интернет вообще не люблю. Хотя, смотря, что молодежь уже просто жила без выхода в сеть не может. И я не против современных технологий. Но спортсмен должен перед матчем отдохнуть, а не «копаться» до двух часов ночи в интернете. Знаю, что некоторые тренеры во время сборов команды у всех игроков даже забирают на ночь телефоны, планшеты и компьютеры, а отдают их только утром. Хотя, с другой стороны, может, один телефон он отдаст, а у него есть два в сумке...

— Охота или рыбалка?

— Рыбалка. Убивать — это не в моем характере.

— Довольны тем, как сложилась ваша жизнь?

— У меня жена как-то спросила: «Если вернуть время назад, какой бы вид спорта выбрал?» Ответил без раздумий: «Только гандбол!»

Алесь СИВЫЙ.

ШАХМАТЫ

Из творчества читателей

В.Жукович
Белые: Kpd2, Fb4, Cd7, Cf8, Ka2, Kf7, nn. b5, f5 (8).
Черные: Kpd5, Lc5, Ch1, Kd8, n. a5, e7 (6).

Мат в 2 хода.

Публикуем задачу, которую составил и прислал в редакцию наш постоянный автор, белорусский шахматист первого разряда Василий Александрович Жукович. Попробуйте найти ее решение. Свои ответы присылайте по адресу: 220030 Минск, ул.Энгельса, 34а, редакция газеты «Народная Воля», «Шахматы».

Шахматная корона у Марии Музычук

В Сочи прошел розыгрыш звания чемпионки мира по шахматам среди женщин. Соревнования проводились по нокаут-системе. Шахматистки проводили между собой матчи с выбыванием проигравшей. В финальном матче за звание чемпионки мира встретились россиянка Наталья Погонина и представительница Украины Мария Музычук. В упорной борьбе успеха добилась М.Музычук, победившая в матче со счетом 2,5:1,5. Она стала обладательницей шахматной короны.

Очко от победителя отстал кандидат в мастера Егор Филипец из Мозыря. Бронзовая награда у брестчанина Антона Сегодника — 5 очков. Самый молодой участник — 13-летний оршанец Вячеслав Зарубицкий финишировал с 4,5 очка на четвертом месте.

В женском чемпионате выступили 10 спортсменок. И здесь турнир проходил по круговой системе. В напряженной борьбе лучшие результат показали кандидат в мастера Наталья Кусенкова (Минск), набравшая 6,5 очка. Серебряная медаль у мастера спорта Марии Кольчид (Минск) — 6 очков. А бронзовую награду выиграла минчанка Евгения Мицкевич — 5 очков.

Сверьте решение

Задача М.Шеля: 1.Лb7 2.Фa3х, 1...Кр:a7 2.Ла5х, 1...Ла7 2.Фb5х. Двухходовка Я.Коменецкого с ферзем на h3: 1.Kf2! Угроза 2.Ke4х 1...Ke3 2.Ld3х, 1...d3 2.Фb5х, 1...Kd2 2.Lc1х, 1...d5 2.Фc8х.

Свои ответы на задачи прислали т.Костючик (Брест), сильно играл 15-летний минчанин, кандидат в мастера Михаил Никитенко. Одержав 5 побед при 5 ничьих, он набрал 7,5 очка из 10 и завоевал первое место. На

Чемпионат юниоров

В Минске прошел чемпионат Беларуси среди юношей и девушек в старшей возрастной группе — 20 лет. У юношей чемпионский титул и право представлять нашу страну на чемпионате мира оспаривали 6 спортсменов. Турнир проводился по круговой системе в два круга. Очень сильно играл 15-летний минчанин, кандидат в мастера Михаил Никитенко. Одержав 5 побед при 5 ничьих, он набрал 7,5 очка из 10 и завоевал первое место. На

ФОТАФАКТ

Сяміразовыя!

Брэсцкі гандбольны клуб імя Мяшкова ў сёмы раз стаў мацнейшым гандбольным клубам краіны.

Фінал паміж мінімскім СКА і брэсцкім БГК імя Мяшкова быў проста захапальным — для ўважэння п е р а м о ж ц я спатрэбіліся тры матчы і серыя пенальці!

У Мінску мацнейшымі былі гаспадары плацоўкі (33:24), аднак у Брэсце БГК узвў рэванш — 29:26.

У рашаючым паядынку асноўны час закончыўся ўнічыю

(26:26), а ў серыі пенальці ўдача была на баку брэсцкай каманды.

БГК імя Мяшкова абараніў чэмпіёнскі тытул і ў сёмы раз у сваёй гісторыі стаў мацнейшым гандбольным клубам краіны!

Алесь СВЯТЛАНЧ.

Замучили простатит и аденома предстательной железы? Потенция недопустимо упала? Проблемы очень серьезные, но решаемые. Один курс «Кастокрина» — и Вы в норме

«Кастокрин» — препарат нового поколения. Его основу составляют мускус и касториум железа речного бобра, экстракт борборной струи, фруктоза и цинк сульфат гептагидрат. Этот препарат действует комплексно. Каждый знает, что с усилением простатита и аденомы простаты, сильно падает потенция. Поэтому «Кастокрин», стабильно и неумолимо убирая аденому простаты и простатит, так же стабильно и добросовестно повышает потенцию. Происходит значительное повышение уровня тестостерона в крови, стимулирующее рост сексуальной энергии до такого уровня, словно Вам снова 20. Впрочем, не будем вдаваться в биохимию и урологию, для этого надо быть хорошим специалистом. Главное, что «Кастокрин» производится по государственной программе «Родники долголетия» и только на фармакологических предприятиях. Клинические испытания подтвердили его отличные восстановительные свойства. Он благотворно влияет на работу всех органов человека, приводя в норму сердечно-сосудистую, нервную, эндокринную и иммунную системы. Организм наполняется жизненной энергией. Отличное самочувствие, хорошее настроение и оптимизм помолодевшего организма — работа «Кастокрина».

Если Вы считаете, что «Кастокрин» — это то, что Вам требуется, то приобрести его можно в магазине «Натуральные препараты фито- и биокосметика» по адресу: г.Минск, ул.Козлова, 3. «Дворец искусства» 2-й этаж. Время работы: Вт.-Сб. 11.00—18.00. Вскр 11.00—16.00. Тел.: (017) 284-91-96. По Бельгусу высылается наложенным платежом.

Заказ по тел: 8029-774-46-16 МТС, 8029-325-71-70 Velcom, 8025-915-24-27 Лайф.

ЧУП «Соффарма» УП 190571481 СертИФЕКАЦИЯРУП 77.01.34.001.Е 002.909/09.21.03.2013 СертИФ, гос.соответствия (Россия, Беларусь, Казахстан) ИФСР/ИД/ИД 32.0.01750 от 21.06.2013, УП 191018046 ИП Зильберг Г.В.

ВАКОЛ СКАНДАЛУ

Загуляліся...

На прэс-канферэнцыі 20 лютага генеральны пракурор **Аляксандр Канюк** заявіў, што бярэ пад свой кантроль «матч-фантом». Ён «адразу ўпледзеў элементы махлярства». «Дзеля спартыўнай цікавасці заімясца. Калі там элементы махлярства — гэта мая кампетэнцыя. Таталітатар прадугледжвае пэўныя выплаты і г. д. Калі гэта было зроблена, то элемент махлярства знаходзіцца ў Беларусі», — канстатаваў генпракурор.

Паводле дадзеных УУС Мінаблвыканкама, 12 лютага ў Салігорскі РАУС звярнуўся дырэктар ФК «Шахцёр» з заявай аб тым, што невядомыя асобы, верагодна, атрымаўшы несанкцыянаваны доступ да афіцыйнага сайта клуба fshakhter.by, апублікавалі на яго старонках непэўную інфармацыю пра нбыта праведзены 3 лютага таварыскага матча.

Супрацоўнікамі адрэдавана па раскрыцці значнасцяў у сферы выдасяж тэхналогій УУС Мінаблвыканкама (адрэс «К») было ўстаноўлена, што ўказаная інфармацыя была размешчана на сайце невыпадкова.

Паводле папярэдніх дадзеных, двое мінчан 1985 і 1975 гадоў нараджэння працяглы час ажыццяўлялі для букмекерскага кантор паслугі па зборы звестак пра спартыўныя падзеі, якія адбываюцца ў Беларусі, а таксама на трансляцыі ў рэжыме рэальнага часу статыстыкі і ходу правядзення разнастайных спартыўных спаборніцтваў. На падставе ўказаных звестак разлічваецца найперш каэфіцыент выйгрышных ставак.

Як паведаміла афіцыйны прадстаўнік УСК па Мінскай вобласці Таццяна Беланог, адзін з падазроных не працуе, другі — бізнесмен.

На пачатку студзеня гэтыя грамадзяне прапанавалі двум прадстаўнікам футбольных клубў «Шахцёр» і «Случ» апублікаваць у інтэрнэце вынікі нбыта праведзенага футбольнага матча, тым самым убывшы ў зман замежных букмекерскія канторы, і загадаў вельканы вынік, зрабіць гарантваная выйгрышныя стаўкі.

На афіцыйных сайтах футбольных клубў былі апублікаваны нататкі, якія анасуюць правядзенне

таварыскага матча, спасылкі на інфармацыю былі перададзены шэрагу замежных букмекерскіх кантор.

З лютага на афіцыйных сайтах каманд з'явіліся рэпартажы пра нбыта праведзены таварыска матчы, якія завяршыліся з лікам 2:1 на карысць ФК «Случ». Адначасова інфармацыя аб правядзенні і выніках сустрэчы транслявалася «матч-скаўтамі» для шматлікіх сусветных букмекерскіх кантор.

Уважлівыя беларускія аматары, заінтрыгаваныя дзіўным паведамленнем пра неіснуючы матч, праз некалькі дзён звярнуліся да кіраўніцтва салігорскага клуба па растлумачэнні.

Упраўленнем Следчага камітэта па Мінскай вобласці ў дачыненні да ўсіх чацвярых фігурантаў распачата справа на падставе ч.1 арт.350 КК (мадыфікацыя камп'ютарнай інфармацыі). Праводзяцца далейшыя следчыя дзеянні па ўстанавленні ўсіх акалічнасцяў гэтага злачынства.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Падазронымі па справе аб футбольным матчы-фантоме, які праводзіцца толькі ў інтэрнэце, з'яўляюцца чатыры чалавекі.

Пра гэта БелаПАН паведамілі ва УУС Мінаблвыканкама. Менавіта гэта структура праводзіла праверку па факце неіснуючага насамрэч матча паміж футбольнымі клубамі беларускага чэмпіянату «Шахцёр» і «Случ».

Нагадаем, таварыскае гульні нбыта адбылася ў Пінску. Інфармацыя пра яе з'явілася ў інтэрнэце 3 лютага. Замежных букмекерскія канторы прымалі стаўкі на матч і «трансправалі» яго ход.